

ŽUPA BEZGREŠNOG ZAČEĆA BDM VALPOVO SLUŽBA RIJEČI

25. nedjelja kroz godinu – C – 21. rujna 2025.

PRVO ČITANJE:

Am 8,4-7

Protiv onih koji kupuju siromaha za novac.

Čitanje Knjige proroka Amosa

Slušajte ovo, vi što gazite potrebnika i satirete uboge u zemlji! Kažete: »Kad li će mlađak proći da prodamo žito, i subota da tržimo pšenicu? Smanjit ćemo efu, povećati šekel da varamo krivim mjerama, da kupimo siromaha za srebro, potrebita za sandale i da prodajemo otražak pod žito.« Zakle se Gospodin ponosom Jakovljevim: »Dovijeka neću zaboraviti nijednoga djela vašega.« Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM:

Ps 113,1-2.4-8

Pripjev: Hvalite Gospodina koji iz gliba vadi siromaha.

Hvalite, slugе Gospodnje,

hvalite ime Gospodnje!

Blagoslovljeno ime Gospodnje

sada i dovijeka!

Uzvišen je Gospodin nad sve narode,

slava njegova nebеса nadvisuje.

Tko je kao Gospodin, Bog naš,

koji u visinama stoluje

i gleda odozgo nebo i zemlju?

Podiže iz prašine uboga,

iz gliba vadi siromaha

da ga posadi s prvacima,
s prvacima svoga naroda.

DRUGO ČITANJE:

1Tim 2,1-8

Neka se obavljaju prošnje za sve ljude Bogu, koji hoće da se svi ljudi spase.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju

Predragi: preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude, za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. To je dobro i ugodno pred spasiteljem našim Bogom, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine. Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek – Krist Isus, koji sebe samoga daje kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo, za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom – istinu govorim, ne lažem – učiteljem narodâ u vjeri i istini.

Hoću dakle da muškarci mole na svakome mjestu, podižući čiste ruke bez srdžbe i raspre.

Riječ Gospodnja.

EVANĐELJE:

Lk 16,1-13

Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Govoraše Isus svojim učenicima:

»Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prositi? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.' I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru momu?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto korâ pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'

I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti.

I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore.

Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?

Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.«

Riječ Gospodnja.

25. nedjelja kroz godinu – C – 21. rujna 2025.

Vremena se mijenjaju, ali ljudi, čini se, ostaju isti.

Prorok Amos prijeti svome narodu Božjom kaznom za njihove postupke, za njihovu pohlepu, za njihove užitke, za njihove prijevare, da bi prevarili siromahe na vagi žita. Jedva čekaju da trže žito i povećaju utege - šekel i tako smanje mjeru žita - efu. Zamijenili su svoju pobožnost pohlepnošću za bogatstvom.

Zaboravili su Boga Jahvu i strah Božji i okrenuli se bogatstvu i materijalnom užitku, koji će brzo proći i koji će ih razočarati.

Evandelist Luka nas prisporobom o nepoštenom upravitelju iznenađuje, a u drugom dijelu nam poručuje da ne možemo služiti dvojici gospodara: Bogu i bogatstvu.

Po običaju u Palestini u ono vrijeme upravitelj je imao pravo davati zadužnice od dobara svoga gospodara, a budući da za svoje upravljanje nije dobivao naknadu, on je dužnicima upisivao veće količine i pri vraćanju pozajmljenoga višak zadržavao kao naplatu za svoje usluge. U ovom slučaju je jasno da je posudio samo pedeset bata ulja i osamdeset kora pšenice. Svodeći računicu na tu pravu količinu samo se odriče zapravo lihvarske zarade koju je zaračunao u stvarnu količinu zadužnice. Prema tome on nije „nepošten“ zbog smanjivanja zadužnice, jer se smanjivanjem zadužnice samo odrekao neposredne zarade, nego zbog prijašnjih zloporaba koje su uzrok njegova otpuštanja. Stoga gospodar hvali njegovu snalažljivost.

Upravitelj je nepošten, a Isus ga daje za primjer jedino zbog njegove snalažljivosti i poziva učenike da u služenju Kraljevstvu budu isto tako snalažljivi kao nitkovi ovoga svijeta u svojim nepoštenim poslovima (usp. Budite lukavi kao zmije Mt 10,16). Isus ne želi da nas „sinove svjetlosti“ u svojoj domišljatosti preteknu „sinovi ovoga svijeta“.

I Isus upozorava na istu opasnost o navezivanju na bogatstvo i materijalna dobra kao na najveću vrijednost i oslonac života. **“Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.”**

Nije to Isusovo protivljenje materijalnim dobrima i sotoniziranje zemaljskih dobara. To je samo upozorenje da bogatstvo ne može biti vrhovna vrijednost i cilj života, nego samo sredstvo života, uvjet normalnog ljudskog života, ali s trajnim pogledom uprtim u Boga.

U tome su i današnji ljudi isti kao i u stara vremena o kojima piše Amos i o kojima govori Isus. Danas je čovjek često okrenut brizi za kruh svagdašnji, što je objektivno teško. Ali ono što je zabrinjavajuće u tome jest zaboravljanje temeljnih odrednica čovjeka koji pripada Bogu i Bogu ide. Prekrižiti religioznu dimenziju u sebi znači i izgubiti se u brizi za zemaljsko, u brizi za novac i bogatstvo koje postaju najviša vrijednost, koji postaju zamjena za religiju i vjeru.

Čovjek, koji na takav način postavlja svoj život, boji se gladi, boji se siromaštva, boji se nesigurnosti. Zato želi steći što više i nikad mu dosta, a zaboravlja da smo u rukama Božjim i da se i Bog brine za nas, jer nam je on stavio u usta molitvu: **Kruh svagdašnji daj nam danas**, a svjedoči Isusovim riječima: **brinem se za ljiljane u polju, za vrapce na krovu, a kako ne onda za čovjeka.**

Vjerujemo u tu Božju brigu i ljubav za čovjeka i tako trebamo postaviti svoj život.